Królestwo Boże i Jego doskonała sprawiedliwość

Królestwo Boże nie jest panowaniem takim jak każde inne. To królestwo absolutnej sprawiedliwości, w którym każda decyzja jest słuszna, każdy sąd czysty, a każde działanie w pełnej harmonii z prawdą. Królem tego Królestwa jest sam Bóg. On nie tylko czyni to, co sprawiedliwe, lecz **jest samą sprawiedliwością**. Sprawiedliwość nie jest u Niego przyjętą cechą, lecz rzeczywistością, która wypływa z Jego natury. On nie może być niesprawiedliwy, stronniczy ani omylny. „Sprawiedliwość i sąd są podstawą twego tronu, miłosierdzie i prawda idą przed twoim obliczem” *(Psalm 89:14)*.

Sprawiedliwość Boża nie jest jedynie cnotą moralną czy wzorowym religijnym postępowaniem, lecz **wyrazem Jego charakteru**. To absolutny wzorzec czystości, sprawiedliwości i prawdy, który rządzi Jego Królestwem. W świecie, w którym dobro i zło coraz bardziej się relatywizuje, Jego sprawiedliwość pozostaje niezmienna, święta i wieczna. Nie dostosowuje się do czasów, nie podlega negocjacjom i nie ulega rozwodnieniu. Jest światłem, którego nie da się zmieszać z ciemnością, i fundamentem, na którym buduje się wszystko, co miłe Bogu.

W Królestwie Bożym nie ma:

- **Kłamstwa, oszustwa ani manipulacji**

- **Chciwości, miłości do pieniędzy ani żądzy władzy**

- **Pychy, egoizmu ani pragnienia wywyższania się**

- **Niemoralności, nieczystości ani wstydliwych myśli**

- **Nienawiści, zemsty, plotek ani niszczących słów**

- **Korupcji, niesprawiedliwości ani faworyzowania**

Królestwo Boże jest natomiast pełne:

- **Prawdy i przejrzystości**

- **Sprawiedliwości i bezstronności**

- **Świętości i moralnej czystości**

- **Prawości**

- **Ofiarnej miłości i współczucia**

- **Łagodności, pokory i cierpliwości**

- **Radości, pokoju i pełnej ufności w Bogu**

- **Posłuszeństwa Jego woli płynącego z serca**

- **Szczerej społeczności i jedności między jego obywatelami**

Oto sprawiedliwość, do której jesteśmy powołani — nie powierzchowna ani zewnętrzna, lecz **absolutna sprawiedliwość Boża**, sprawiedliwość, która się nie zmienia i nie idzie na kompromisy, zgodna ze wzorcem Jego Królestwa. „Szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości" *(Mateusza 6:33)*. Sprawiedliwość nie jest abstrakcyjną ideą, lecz żywą rzeczywistością, która oświeca i przyciąga szczerą duszę spragnioną prawdy. Jest doskonała, czysta i przynosi pokój — to światło, które nie tylko obnaża ciemność, ale wskazuje drogę ku upodobnieniu się do Chrystusa. „On jest Skałą, jego dzieło jest doskonałe, bo wszystkie jego drogi są sprawiedliwe. Bóg wierny i bez nieprawości, sprawiedliwy i prawy" *(Powtórzonego Prawa 32:4)*.

Kiedy Pismo mówi, że w Nim „nie ma nieprawości", stanowczo stwierdza, że Bóg nie działa podstępnie, nie ukrywa zamiarów, nie manipuluje. W swojej relacji z człowiekiem Bóg jest całkowicie przejrzysty, szczery i sprawiedliwy. Nie ma w Nim ani odrobiny skrytości, ani cienia oszustwa, ani nawet najsubtelniejszego odstępstwa od prawdy. Jest sprawiedliwy w najmniejszych sprawach. Nie mówi półprawd. Nie jest stronniczy. Nikogo niesłusznie nie faworyzuje. Jest obiektywny we wszystkim, co czyni, bezstronny, niepodatny na pozory czy interesy. Nie zwodzi, nie obiecuje bez spełnienia, nie sądzi powierzchownie. Jego sprawiedliwość jest absolutna, bez rysy, bez kompromisu, bez wyjątku. Taki jest obraz Boga: **Skała — stała, niezmienna, godna zaufania**. On jest najwyższym wzorem sprawiedliwości, a ta Jego sprawiedliwość jest celem tych, którzy szczerze jej szukają.

Pan Jezus mówi: „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, ponieważ oni będą nasyceni" *(Mateusza 5:6)*. Ten głód i to pragnienie nie są cielesne, lecz duchowe. Opisują głęboką, gorącą tęsknotę za Bożą sprawiedliwością — za życiem czystym, prawym, bez śladu kompromisu. Wyobraź sobie człowieka zagubionego pośrodku pustyni, bez wody i bez jedzenia. W takim stanie wyczerpania i rozpaczy nie potrzebuje wykładów o nawadnianiu organizmu ani teorii o odżywianiu. Jego pragnienie jest prawdziwe, naglące, decyduje o życiu. Nie zadowoli się słowami — rozpaczliwie szuka wody, która może ocalić mu życie. Taka właśnie jest dusza, która łaknie i pragnie sprawiedliwości. Nie potrzebuje abstrakcyjnych pojęć teologicznych ani doktrynalnych definicji, lecz sprawiedliwości, w której żyje Bóg i która przemieni jej życie. Nie teologii jej trzeba, lecz codziennego życia w czystości i świetle Jego sprawiedliwości.

Ten, kto łaknie sprawiedliwości, całą swoją istotą tęskni za tym, by być:

- **Prawym** — wewnętrznie spójnym, bez moralnych pęknięć

- **Uczciwym** — żyjącym przejrzyście, bez ukrytych zamiarów

- **Sprawiedliwym** — wybierającym to, co słuszne, a nie to, co popularne

- **Bezstronnym** — mierzącym każdego tą samą miarą

- **Nieprzekupnym w sądzie** — osądzającym bez faworyzowania

- **Niezachwianym** — trwającym mocno w prawdzie, nawet gdy zostaje sam

Natomiast ten, kto nie odczuwa głodu sprawiedliwości, nie szuka jej i jej nie otrzymuje. Uważa Boże wartości za niewygodne albo zbyt surowe i woli moralność dopasowaną do własnych interesów. W ten sposób sprzeciwia się światłu, które wzywa go do przemiany.

Pan Jezus nie mówi: „błogosławieni, którzy rozprawiają o sprawiedliwości" ani „którzy ją analizują", lecz „błogosławieni, którzy łakną i pragną" — czyli ci, którzy pragną jej całą swoją istotą. A obietnica jest jasna: „oni będą nasyceni". Bóg nie lekceważy szczerego głodu, lecz nagradza go życiem, pokojem i swoją obecnością. Sprawiedliwość nie jest jedynie jedną z wielu cnót, lecz fundamentem życia w Królestwie Bożym. Nie jest opcjonalna — to ona nas określa. To ona czyni nas rozpoznawalnymi jako obywateli nieba i sprawia, że nasze światło świeci w ciemności świata.

„Jeśli wiecie, że on jest sprawiedliwy, wiedzcie też, że każdy, kto czyni sprawiedliwość, z niego się narodził" *(1 Jana 2:29)*. Życie w sprawiedliwości jest dowodem narodzenia z Boga. Nie wystarczy twierdzić, że jest się wierzącym — życie musi odzwierciedlać charakter Tego, w którego mówisz, że wierzysz. „Po tym poznaje się dzieci Boga i dzieci diabła: Każdy, kto nie czyni sprawiedliwości, nie jest z Boga" *(1 Jana 3:10)*.

Sprawiedliwość nie jest opcjonalna dla tego, kto narodził się z Boga. Brak czystego życia to nie tylko słabość, lecz wyraźny znak serca, które nie należy do Królestwa. Żyć w sprawiedliwości znaczy żyć w obecności Boga, w zgodzie z Jego wolą, w świetle Jego prawdy. To życie, w którym Chrystus żyje w nas, a my stajemy się ambasadorami sprawiedliwości Jego Królestwa już tutaj, na ziemi.

Źródło: *Królestwo Boże i Jego doskonała sprawiedliwość* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/krolestwo-boze-i-jego-doskonala-sprawiedliwosc